

27. navadna nedelja A

Nič ne skrbíte, ampak ob vsaki priložnosti izražajte svoje želje Bogu z molitvijo in prošnjo, z zahvaljevanjem. (Flp 4,6)

Prvo berilo

Izaija 5,1-7

Zapel bom o svojem ljubem, pesem svojega ljubega o njegovem vinogradu. Moj ljubi je imel vinograd na rodovitnem griču. Prekôpal ga je, ga otrebil in zasádlil z žlahtno trto. Sredi njega je sezidal stolp in v njem izdólbil tudi stiskalnico. Upal je, da bo dajal grozdje, pa je dal viníčje. Zdaj pa, jeruzalemski prebivalci in Judovi možje, razsodíte med menoj in mojim vinogradom. Kaj sem mogel še storiti svojemu vinogradu, pa mu nisem storil? Zakaj sem upal, da bo dajal grozdje, pa je dal viníčje? Zdaj vam bom povedal, kaj bom stóril svojemu vinogradu: odstranil mu bom ograjo, da bo izropan, podrl mu bom obzidje, da bo poteptan. Spreménil ga bom v puštinjo, ne bo obrezován ne okopávan, poganjala bosta trnje in osat in prepovedal bom oblakom, da bi dež rosili nanj.

Kajti hiša Izraelova je vinograd Gospoda nad vojskami, Judovi možje so nasad njegovega veselja. Upal je, da bo pravica, pa glej, zatiranje, da bo pravičnost, pa glej, vpitje.

Drugo berilo

Filipljanom 4,6-9

Bratje in sestre, nič ne skrbíte, ampak ob vsaki priložnosti izražajte svoje želje Bogu z molitvijo in prošnjo, z zahvaljevanjem. In Božji mir, ki presega vsak um, bo varoval vaša srca in vaše misli v Kristusu Jezusu. Sicer pa, bratje in sestre, vse, kar je resnično, kar je vzvišeno, kar je pravično, kar je čisto, kar je ljubeznivo, kar je častno, kar je količkaj krepostno in hvalevredno, vse to imejte v mislih. Kar ste se od mene naučili, prejeli, slišali in videli, to delajte. In Bog miru bo z vami.

Evangelij

Matej 21,33-43

Tisti čas je Jezus rekel velikim duhovnikom in starešinam ljudstva: "Poslušajte drugo priliko! Bil je hišni gospodar, ki je zasádlil vinograd, ga obdal z ograjo,

izkôpal v njem stiskalnico in sezidal stolp; in dal ga je v najem viničarjem ter odpotoval. Ko se je približal čas trgatve, je poslal svoje služabnike k viničarjem, da bi pobrali njegov pridelek. Viničarji pa so njegove služabnike zgrabili in enega pretepli, drugega ubili in spet drugega kamnâli. Nato je poslal druge služabnike, več kakor prej, in storili so z njimi prav tako. Nazadnje je poslal k njim svojega sina, rekoč: 'Mojega sina bodo spoštovali.' Ko pa so viničarji zagledali sina, so sami pri sebi rekli: 'Ta je dedič. Dajmo, ubijmo ga in se polastimo njegove dediščine!' Zgrabili so ga, vrgli iz vinograda in ubili. Ko bo torej prišel gospodar vinograda, kaj bo stôril s temi viničarji?" Rekli so mu: "Hudobneže bo kruto pokončal, vinograd pa dal v najem drugim viničarjem, ki mu bodo ob svojem času dajali pridelek." Jezus jim je rekel: "Ali niste nikoli brali v Pismih: 'Kamen, ki so ga zidarji zavrgli, je postal vogelni kamen. Gospod je to narédil in čudovito je v naših očeh.' Zato vam pravim: Vzelo se vam bo Božje kraljestvo in dalo ljudstvu, ki bo obrodilo njegove sadove."

V razmislek

Tako v svetopisemskem odlomku Stare zaveze kot tudi v Matejevem evangeliju je govora o vinogradu – o pričakovani trgatvi na eni strani in o pravem ravnanju in osebnî drži do lastnika vinograda na drugi. Noben od obeh odlomkov – niti pesem o vinogradu niti prilika o vinogradu, ne boža naših ušes in srca, temveč sta oba skrajno osorna in trda. Asociacija na Boga, ki daje grozilna sporočila, ki vzbuja strah in dokončno odpiše ljudi, je seveda tako pravilna kot napačna. Hvala Bogu uspe Pavel v Pismu Filipejcem ponovno popraviti podobo Boga, ko nas spomni, da je naš Bog Bog miru in življenja.

Kakšna so sporočila današnjih odlomkov za naše življenje? V prvem berilu opisuje prerok Izaija v impresivnih prisposodobah Božjo skrb za človeka. Z vsakim delčkom svojega bitja se Bog trudi, da nam omogoči rast. Pritrjuje nam, kako smo vredni življenja in ljubezni, tudi ko se počutimo prizadete in obupane. In ker smo temu nesebično ljubečemu Bogu tako dragoceni, čutimo, da ni ravnodušen, če ne prinašamo pričakovanih sadov. Slaba letina ni razlog za praznovanje. Veliko bolj je povod za skrb in za razmislek, kaj je razlog za to, da po dolgem času gojenja, rasti in zorenja ni boljše letine. Če nam prerok Izaija Boga oriše kot ekstremno srditega, ki grozi, da bo uničil in zapustil svoj vinograd, potem lahko to razumemo kot zelo resno opozorilo, ki nas želi opozoriti na posledice protiživljenjskega ravnanja in nas obvarovati pred samouničenjem. Če nas danes Bog vedno znova sprašuje po našem načinu življenja in se zdi, da zahteva, da moramo opazovati naše življenje iz perspektive, če naša notranja in zunanja drža obrodi dober ali slab sad, potem je to zaradi tega, ker smo mu tako zelo pomembni. Podobno kot ljudje v ljubečih človeških odnosih včasih pripeljemo potrpežljivost ljubljenega človeka do konca in lahko zgolj s konsekvantnimi ukrepi spet vzpostavimo prejšnji odnos, nam Bog predstavi možne posledice (samo-) uničevalnega ravnanja.

V evangelijski priliki o vinogradu je ponovno govora o globoki povezanosti in odnosu med Bogom, Njegovim sinom, ki ga pošilja kot posrednika, in nami, ljudmi. Zgolj iz povezanosti z njim – z od ljudi zavrženim vogelnim kamnom, lahko Božje kraljestvo preko nas in z nami obrodi na tem svetu dobre sadove.